

Hirdetések – 2017. június 25.- én

- Köszönetet mondok mindazoknak, akik hozzájárultak ahhoz, hogy az Úr Napján tartott körmenetünk, illetve ünnepségünk sikeres legyen, különösen a azoknak mondok köszönetet, akik szombaton, illetve vasárnapon egész nap faradoztak a konyhán, továbbá mindazoknak köszönök, akik a négy kinti oltárt virágokkal feldíszítették. A templomban lévő virágok is különösen szépek voltak!
- Július 16.- án, vasárnap, a mise és ebéd után a Szent István Egyesület gyűlést tart a plébánián.
- Idén augusztus 20.-án – vasárnap – tartjuk államalapítónk Szent István ünnepét. 10:30-kor kezdjük körmenettel, utána pedig Szentmise. Lesz finom ebéd mise után, aztán délután 1:30 órakor kezdődik a műsor a Láni teremben. Kérem szóljunk már most minél több embernek. További információért forduljanak Latkóczy Lacihoz.

Betegeink;

• Rác Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Kati
• Dr. Áaron Kheriaty	Juhász Kató
• Szolga Bálint	Redler Mária

Halottaink;

• Mohos Piroska	Jancsó Gyula
• Sándor Valéria	Zima Floriánné
• Samay Ildikó	Shirley Snyder
• Dr. Sólyom Lajosné	Balogh Katharina
• Herczegfalvi Jolán	Simon Mária
• Wendell Weiss	

(Lk9,11-17) Ábrahámnak Isten megígérte, hogy a várva várt fia meg fog születni Sárától, a törvényes feleségétől. Az évek múltával azonban Sára végül a szolgálóját Hágárt odaadta Ábrahámnak béranyaként. Akkoriban az erkölcsi törvényt olyan tökéletlenül értelmezték, ahogyan az üdvtörténetet is. Amikor Hágár gyermeke, Izmael megszületett, Ábrahám igen örvendezett abban a téves meggyőződésében, hogy ő az ígért fia. Ábrahám ugyanis kezdő volt a lelki életben. Nemsokára azonban Ábrahám örvendezése sötétséggé változott, amikor Izmaelt ki kellett űznie köréből. Később azonban, az idős Sára mégis megfoganta Izsákot. E csoda meggyőzte Ábrahámot arról, hogy az ígért fia Izsák lesz, nem Izmael. Ábrahám újabb örvendezése Izsák fölött annyival múlta felül a korábbi örvendezését, amennyire az ígéretről való újabb értelmezés felülmúlta a korábbi Hágár napjaiban. Ábrahám haladó lett a lelki életben.

Ábrahámot azonban másodszor is beborította a sötétség, amikor Isten égőáldozatul kérte Izsákot. Oly értelmetlennek tűnt ez. Isten miért venné vissza azt, akit rendkívüli csodák árán adományozott? Ezzel a kérésével azt követeli Ábrahámtól, hogy magához az ígérethez se ragaszkodjék. Mivel Isten ajándékairól kellett lemondania, más ragaszkodni valója nem maradt számára, mint az ajándékok Istene. Így Ábrahám Istenben bízott minden isteni ajándéknál jobban. „Isten bizonyára feltámasztja Izsákot, amint megölöm” - gondolta Ábrahám. Viszont amikor a kezét a fia ellen felemelte, Isten leállította. Ábrahám hűsége újabb ígéretet nyert Istentől: „Ivadékok által nyer áldást a föld minden népe.” Ábrahám sötét napjai megint az öröm napjaivá váltak - mégpedig a minden eddig általa tapasztaltnál nagyobb öröme. Végre tökéletessé vált a lelki életben.

Isten kedvéért Ábrahám lemondott a szeretett fiáról, Izsákról, aki minden ellenkezés nélkül az atyja akaratára hagyatkozik. Ezért Ábrahám és ivadékának - sőt rajtuk keresztül minden nép üdvözülésének - a kedvéért az Atyaisten majd lemond Jézusról, az Ő szeretett Fiáról, aki szintén Atyja akaratára hagyatkozik. Az Eucharisztikus Jézust az Ábrahám által felajánlott Izsák jelképezi, aki a szentmisében feláldozott de soha többé meg nem haló Jézushoz hasonlóan Istennek tetsző áldozattá lett, de vér nélküli módon. Ha tökéleteseknek szeretnénk válni, akkor minden ajándékot csupán azért próbálnánk szeretni, mert Istentől való; ne pedig Istent azért, mert ajándékot add. Amikor mi készítünk ajándékot Istennek, legyen a példaképünk az Eucharisztikus Jézus, aki mást nem ad nekünk, mint saját Magát! Bárcsak viszonznánk! Milyen boldogok lennénk. Ámen!

English / 2017 Corpus Christi

(Lk9:11-17) God promised Abraham that he would have the son he ardently desired from his lawful wife, Sarah. Yet she remained barren. Finally, Sarah offered Abraham her servant girl, Hagar, to be the surrogate mother of her child. In those days their knowledge of the moral law was as imperfect as was their understanding of the plan of salvation. When Hagar's child, Ishmael, was born, Abraham rejoiced exceedingly in the mistaken conviction that he was the son of the promise. Abraham, you see, was still a beginner in the ways of the Lord. Soon, however, Abraham's rejoicing turned to darkness and sorrow when Ishmael had to be driven from his midst. Later, however, Sarah now well past the age of childbearing miraculously conceived Isaac. This miracle convinced Abraham that the child of the promise was Isaac, not Ishmael. Abraham's new rejoicing over Isaac exceeded his former rejoicing over Ishmael as much as his new understanding of the promise exceeded his former imperfect understanding of it in the days of Hagar. Abraham was now an intermediate in the ways of the Lord.

But Abraham would be thrown into darkness yet a second time, when God asked him to offer up his beloved son, Isaac, in sacrifice. This divine command seemed so senseless. Why would God take the son he had miraculously bestowed? God's request demanded of Abraham that he become detached from the promise itself. Asked to renounce the gifts of God, Abraham had nothing left to cling to but the God of those same gifts. Thus did Abraham trust in God's goodness above any and all His gifts: "Surely God would raise Isaac up as soon as I slay him!" – he thought. Yet when he raised his hand to kill Isaac, God stayed it. His fidelity had won from God a new promise: all the nations on Earth would find salvation through Abraham and his offspring. Again Abraham's darkness had turned to joy – a joy greater than any he had previously known. He was now perfected in the ways of the Lord.

For God's sake, Abraham had given up his beloved son, Isaac, who in turn surrendered himself to his father's will without a struggle. Therefore, for the sake of Abraham and his offspring – and through them for the salvation of every people on earth – God the Father would give up His beloved Son, Jesus, who would likewise surrender Himself to His Father's will. The Eucharistic Jesus is symbolized by Isaac after he had been offered up by Abraham; for like our Lord who is offered up in the Mass without dying again, Isaac too became a sacrifice pleasing to God, who was nevertheless offered in an un-bloody manner. If we would be perfect too, let us try to love the gift because it is from God, not God because of His gifts. When we prepare a gift for God, may we take our Eucharistic Lord as our example, whose gift to us is Himself. How happy we would be if we would only reciprocate! Amen!